

**1918-03-02**

**AFSENDER**

Viggo Pedersen

**MODTAGER**

Joakim Skovgaard

**FAKTA**

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 102 nr. 5a-d

**DOKUMENTINDHOLD**

Afventer transskription.

**TRANSSKRIFTION**

Afventer transskription.

Strandvejen 61<sup>III</sup> Str.

2-3-18.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 102 Nr. 5A

Kæmpe!

Der er ikke en af dem, hvis Kæmpe  
har påtaget sig at skaffe os  
Kunstnere den Agitationens  
for Grænsen i Kirken, men  
deri har vi Oplysninger, blev  
og med fremgængende meddel,  
og vi sætter os da for at se,  
hvilket Par Oplæg, især da  
flere spørgsmål vi ikke kunne  
undersøge på sig. Og det Lær-  
te vi på ganske vist, at det var lært  
men ikke noget forbløvet og  
Kunsthåndværk, og uden  
for at have for en Formid-  
sætning der ikke er rigtig,  
hvad Kunstnerne kunne  
- især - hvilket næste  
vil være den kulturelle  
og den - nægtet deklareret.

Det er en af dem, hvis Kæmpe  
har påtaget sig at skaffe os  
Kunstnere den Agitationens  
for Grænsen i Kirken, men  
deri har vi Oplysninger, blev  
og med fremgængende meddel,  
og vi sætter os da for at se,  
hvilket Par Oplæg, især da  
flere spørgsmål vi ikke kunne  
undersøge på sig. Og det Lær-  
te vi på ganske vist, at det var lært  
men ikke noget forbløvet og  
Kunsthåndværk, og uden  
for at have for en Formid-  
sætning der ikke er rigtig,  
hvad Kunstnerne kunne  
- især - hvilket næste  
vil være den kulturelle  
og den - nægtet deklareret.

Det er en af dem, hvis Kæmpe  
har påtaget sig at skaffe os  
Kunstnere den Agitationens  
for Grænsen i Kirken, men  
deri har vi Oplysninger, blev  
og med fremgængende meddel,  
og vi sætter os da for at se,  
hvilket Par Oplæg, især da  
flere spørgsmål vi ikke kunne  
undersøge på sig. Og det Lær-  
te vi på ganske vist, at det var lært  
men ikke noget forbløvet og  
Kunsthåndværk, og uden  
for at have for en Formid-  
sætning der ikke er rigtig,  
hvad Kunstnerne kunne  
- især - hvilket næste  
vil være den kulturelle  
og den - nægtet deklareret.

hviss, da har forlænnet sig  
rigtig. Henty, men da, at  
du mener, man bør allerede  
bygge en Kirke til det første  
Menighedens men kun til den  
for Gud.

Sagen er først den, at  
der har været en stor Menighed  
om denne Bygning af Kirke.  
At Kirkeformen er valgt af  
ham en naturlig, forholdsvis  
anden Bygning med en vis  
Karakter dansk Kirke  
vold kan findes gennem.  
Men endelig anden Sag er jo  
denne Bygnings praktiske  
Bestemmelse; og her  
er der forskellige Meninger.  
De kan utvivlsomt grund  
vigtigere tæller mange  
blev det sig der altså holdes.

dog, at det skal være en Kirke  
af Menighedens Guds tjeneste,  
og naturligvis med en rigtig stil  
og uforfalsket Grundtøjstuen  
som Præst. Hvor denne udførelse  
skal komme fra har man  
ikke altid et fast sigt, og her  
da man i Tiden selv skulde  
sikre sig en Forhøjelse af  
Grundtøjets Færd kan det jo  
heller ikke være.  
Menkel, den Betænkning  
er vist saa lidt virkelig  
i Grundtøjets Aand som muligt.  
Hvem ved ogsaa om der  
overhovedet eksisterer Grund  
vigtigere, i de kommunale  
Tider.

Anden mening - der bleve  
jo ogsaa - at da Menigheden  
jo altså ikke er at bygge en  
Løst Kirke, hvilket kan

ses alene deraf, at Pladsen endnu  
ikke er betruet, og da den fulvender,  
som Th. Lave bl. andet, måder med  
at det er sandt at <sup>hvis</sup> katolske Sognekirke  
Kirken <sup>hvis</sup> ender der en Tranke  
den <sup>ikke</sup> ~~ikke~~ i det Kvarter, de  
lokker ~~ikke~~, altsaa ogsaa  
gælder det, saa skøn den  
kun tal om en Bygning  
af god dansk Kirke type,  
men ikke om en almindelig  
Kirke af Guds tjeneste.

Kirkens Medlem af Komiteen  
har bestemt hovedet at ganske  
usimeligt, at ved Tilsæt  
ning - for hvad at bud om  
den - for Frikirkens Tid,  
hvis Menighed var at lave  
en Sognekirke, og at  
det nok var ganske  
meningsfuldt at rejse et  
Monument for Grundloven  
som alle det danske Folk  
i en helked Kinde have



II

Sten Kl. At meer een gaasterbeg-  
runder (met bodsel haer amstige  
idatthet, Vast) at uderlutter nogh;  
ja - stueret det kün van der Kriste  
Ming hed eller den gderus Vinner,  
de skuer, elle iled rynd maadant  
Minderuerten, de maalt man  
nogh med laugt munder. Da  
iled Kirke: Statue se een ud-  
morket haer skön og Talemb-  
- munt at munder M. uder-  
munt, da den Kün gderus Quæst-  
og een der Kirke, den Kirke  
Pæd - ja maader den Kirke  
Reformator - men de maader  
eender trøleant en Indvillig  
iled stulle ryndet, iac. sahaq  
muntro den euder. Men Skjæde  
en - Fallerpreen, da skene  
Trenten Trofdes, - al dde  
udhykleis ble - y kan ut uoppe  
udhykleis i den Statue.

Gaaster ind kan man ryge  
en det da al udhykleis i M. at  
Kirkebygning - y kan man se  
klein og - Men he at taget al fæl,  
pæ - men med mindste Rænk-

ter, ved sine Sløvnede, og ved at  
have Kirkeformer, men alle  
skal være til Guds Tjeneste for en  
Forsamling med en anden  
Middelalder og et Samfund  
for en almindelig Fællesskab  
- og om det passer - for gode  
lige Møder - end mere  
komme ind og ud af det.  
Fruen Fælles Tjeneste  
til at have den indre til Kirke  
den Brug - for de der for alle  
voget til Hæder og for,  
- men i en Fald er det int  
og om det i Grundens  
Aand. Lad Luthers Kærlighed  
hundreden skal bruges; men  
i maas kan Lov at rejse den  
med Grundens Nærhed,  
uden at der der er noget an-  
mærksom eller profaneret.  
Th. Lov. Ende, det er end  
galt, at det for mange -  
maaske for de fleste - blev  
de æstetiske. Deres der skal

kan man ud, Praksis. Foruden  
at det er muligt. Det er ogsaa  
æstetisk. Deres der Lader os for  
Tælle. At en Statue forvandle,  
naa de alle den Bysked af Aand.  
Men der uanset en Bygning  
de bygges med overnatte.  
Bekendte, finde sig at det  
maaske blev Thierheden der  
afgør om man vil prøve, der  
for dem at rejse. En end Kilde  
saa skarp om den der, at man  
ikke kan forlige sig med den en  
et forvandle Sag. Og man for  
gode Læse der til forvandle  
anden, at man vil for Læse  
Thyde lags med Kilde, for  
om Bygningens Høje Form  
hvis havelles Kunder Bysked  
den Rejsning. Men det kan man  
nu alle den derved. —

Om man overbevist om man  
kunne en i Kirken Kilde  
hervægses Tælle Nær  
hvis Kilde og forvandle

Spørgsmaal, Er det en velsig  
Kirke, bygges du se dog til  
Guds Ånd, som man vil drus  
Opførelse Takke Guds for Guds  
for Luther, for Brorsens  
Kæde - for af Apostlene  
eller om i den kaldes Tid -  
for vor Tid. Alle Kirker  
har jo Helgenmand, og i gamle  
dage bygges man jo dybt,  
Kirker har jo at den Gud  
drevet ud at spørge om  
de var en Sognekommune  
der hængt, hørte.  
Man lader sig alle være med  
en Sognekommune - og bygges  
det. Derfor at betragte en  
netop de Guds Gænder, opført Kirke  
bygning. Men joinder  
at det paa, at alle de  
begynder paa den Kirke  
bygning; og i den Tid  
for at den vil afbrude den  
Guds til den, hvis vi elendige  
Mennesker overbevarede den



III

en Kam med vor syndige Hænders  
Værk.

Hver Gang et stort Værk - eller et  
mindre - til Gavn for en Fælle eller  
for et prægtigt Formaal skal sættes i  
Værk, kan det altid endeløst Vanskeligt  
hendes faa udtop i Det høje Brænde  
som det sædlig gælder om at faa med,  
- Al udtop fordi det altid er med  
Løgen - men fordi der er et eller  
anden Satning i en Opfordring der  
fønblir over, et eller af et af  
Sædvanepunkt der ikke Kan under  
skrive, Vand men essent det  
samme, for den alle der med et  
is den uagte der, men det  
er gæne uagte sædlig for hver.

Sædvanen til Valdemar Berdams  
Kellervik, fordi han er en en en  
fælsk at rejs et uend en en  
mede uend en en en en en  
prægtig Gaver. At Staten en  
brødre med en en en en  
mede en en en en en en  
gør en en en en en en  
som dog en en en en en  
nå kan en en en en en  
kan en en en en en en  
et en en en en en en





✓ Betæen helgheder aldrig ulvæn  
med, noget Samlingværk.  
Og der ind i Gang i smukt af  
i alle Kan faa den Færdig  
der Betæning honoreser, og der  
er maaned i Beglen og saa  
ganske lige guldigt. In saa  
paa det store og smukke, at  
maage i Lptittelsens og Materie  
kronens og Adlydningens og  
Ordsagellens Tider Kunst se  
ket paa den egne Menneske og  
samlesom noget skönt og  
helghedsfuldt, og paa hlemmer  
is paa, at skönt der ellus  
naturlig. Vi er der maad rætt,  
at Viand er der, og der at fæder  
Verket, saa quardt samme  
hder der maad rætt kj - og  
nu er Verket der, som egner  
sig - Kan det vakte Fælelsen  
og tale til de store og høf -  
slaaende, ulvæn i maaske  
og saa begynder at interesserer  
sig for dets kende men end  
det Tanke, saa er der allene

IV.

den' enstavelinduy. Althvad er i  
Fællesskab Kan vi os om, vel kan  
vi ikke, kan vi helt rigtig; det paar  
er mistet, det opuden Varme  
udomkning, det afføder Oplysning  
og Interesse og Spørgsmaal og  
Svar, - og saa rejser der sig  
efter haanden en Fællesfølelse  
som maaske ikke ad andre Veje  
den til at rejse; og saa har vi givet  
en Cirkel deraf dertil.

Men ved at raage over disse  
Første og Punkter, der er en saa  
hellig og dyrebare, hindrer  
is alt muligt (og lukker os ogsaa  
særlig ind paa. Det er Kunsten  
uden i Fællesskabet. Saadan  
er det ialtfald ofte.

Men nu er jo ikke alle skal kunne  
se paa saadanne Ting som jeg,  
Og vil maaske finde mig for  
svindig; det kan ogsaa være gæld  
Færdigheden! Men jeg synes  
nu, jeg kan gaa med haad og  
opmærksom Betænkning under



g'skueet, p' iskhely bex - men  
at gar p' vil ikke - og de Klirte  
p'mueling, Rides. Løst i; men  
Fædtey - ved p', at p' vil vane  
glæved hæn lilla. Men p' har  
vent med at hæn i den.  
p' tude. Og i; hæn lilla, p'eds  
at Naam betydes meget.  
Læste. Dig om, efter de  
fædtey Opdragning, p' hæn  
har givet dig, og efter de  
Tænk p' hæn har betragt  
Dig, at p' selv har haft,  
og skueet, de. De. Og i; de,  
med p' selv Samstillede  
Kædet med bryd betydet  
gim en Fædtey bryd betydet  
Mædet om. Fædtey. De  
Tædtey bryd, de. Gør det  
Men hæn ikke, de. Hæn p',  
i; er lig, gødet. Vænet.

Et pædtey Mædet at vil  
hæn med et forskelligt. Men  
et andet Opdrag at hæn skueet  
hæn maade, adskilligt. Betydet  
hæn pædtey hæn at hæn med  
gædet. Hæn der, en forskellig  
Mædet. Afhædet en en Vædet  
hæn at underen. Med et de. Placem  
Væg - især en maade. Klirte selv  
ikke. Hæn. Hæn over pædtey  
Sled at to. Hæn hæn bryd, dig.  
Et. Hæn. Komtey de. Hæn  
Jonnaag. Mædet, hæn (Ride,  
minister. Pædtey) at pædtey  
at pædtey et forskelligt. Betydet  
dig af. 50000 Rr - men ved  
en. Forspørgte pædtey bryd  
at hæn hæn hæn hæn hæn  
og sagt at de en. Hæn. Hæn  
de. Hæn. Hæn. Hæn. Hæn  
et. Hæn. Hæn. Hæn. Hæn  
i; hæn. Et. Hæn. Hæn  
hæn. Hæn. Hæn. Hæn  
Rædtey. Hæn. Hæn. Hæn

men Falck's egne Medlemmer  
 trods der ydelskud efter Rep.  
 sagens Bestilling der dog falck-  
 valgt (om end is ikke altid kan  
 erkende den handler loyalt med  
 Falck) at rent, som Valdmær  
 Rordam at et stadant Rømpen  
 vakte skulde kunne repræs.  
 i Falck indsamling alene.  
 (der er uoplyst med mange  
 mere end et Parhundrede  
 maaske kunde have)  
 skomad at Staten tilhede  
 gen det laugst letter at for  
 Falck i Falck, for det at se  
 Tanten den sat ud. Viskely-  
 heden y forstaa, at her blev  
 det en national Pligt at  
 træde til hver efter sig  
 Evne og vil Sind. Og det  
 at val blev til en Oplysning  
 og en stor Læresag for den mæde  
 lig Mandgængelighed der er  
 - for sig selv at sig - som mange  
 Gange ikenet. Men igennem at

for. Inden end for haer (mange) men i enden  
 Hver med sine Stater og haer, for end Stater  
 ved Stater - hvad Falck - og haer den er  
 Falck er det, haer end - om Stater haer end  
 i Falck haer - haer end - haer end - haer end